

κοροϊδεύω

κοροϊδεύω, ρ. [<κορόιδο + κατάλ. -εύω]. **1.** εμπαίζω, περιγελώ, περιπαίζω κάποιον με λόγια ή χειρονομίες: «τον βρήκαν λειψό άνθρωπο και τον κοροϊδεύουν». (Λαϊκό τραγούδι: *ένας μαγνήτης είναι η ματιά σου· ζαλίζει, ξεμυαλίζει σαν κοιτάς, μα μένα χρόνια τώρα βασανίζεις, με **κοροϊδεύεις** κι όλο λες πως μ' αγαπάς*). **2.** ξεγελώ, εξαπατώ κάποιον αφελή ή ευκολόπιστο: «τον κοροϊδεψαν και του 'φαγαν όλα τα λεφτά του».

- κοροϊδεύει την κοινωνία, βλ. λ. [κοινωνία](#).
- κοροϊδεύει τον κόσμο, βλ. λ. κόσμος.
- μην το κοροϊδεύεις! βλ. φρ. μην το γελάς! λ. γελώ.
- ό,τι το κοροϊδεύεις το κουκουλώνεσαι, βλ. φρ. ό,τι το κοροϊδεύεις το λούζεσαι.
- ό,τι το κοροϊδεύεις το λούζεσαι, ό,τι εμπαίζεις, ό,τι περιγελάς, το παθαίνεις ο ίδιος: «μη γελάς για το πάθημά μου, γιατί, ό,τι το κοροϊδεύεις, το λούζεσαι».
- το κοροϊδεύεις; βλ. φρ. το γελάς; λ. γελώ.
- τον κοροϊδεύει πίσω απ' την πλάτη του, βλ. λ. [πλάτη](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας